

**226 Μονόμυξος λύχνος
4ος αι. μ.Χ.**

Από την Νίσυρο (από παράδοση, χωρίς άλλες ενδείξεις).
Αρχ. Συλλογή Νισύρου, αρ. ευρ. 298.

Πλλός κιτρινωπός (7,5YR 8/4). Αθαφος.
Συγκολλημένος και συμπληρωμένος.
Υ. 4,8 (με την λαβή). Μήκ. 17.

Λαβή διάτροπη με τρεις εγχαράξεις. Οριζόντια εγχάραξη ορίζει τον μυκτήρα. Βάση επιπέδη με εγχάρακτη επιγραφή ΜΑΡ/ΚΟΥ. Στο δίσκο εικονίζεται ανάγλυφο ερωτικό σύμπλεγμα γυναικάς και όνου ή αλόγου πάνω σε κλίνη με λυχνοστάτη. Ο ώμος κοσμείται με κλιπαρόφυλλα και σταφύλια.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ – ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Το θέμα του δίσκου, γνωστό στα απτικά και κορινθιακά λυχνάρια του 2ου και 3ου αι. μ.Χ. (Bruneau 1965, εικ. 2-4. Agora VII, αρ. 831-833, πίν. 18. Chrzanovski – Zhuravlev 1998, 121-125, αρ. 67. Kerameikos XVI, 148-150, αρ. 1275-1307, πίν. 27. Bailey 1988, 65, όπου και άλλα παραδείγματα) αποχεί τον μύθο του Λουκίου από την Πάτρα, όπως περιγράφεται στις *Μεταμορφώσεις* του Αποουλήνου (X, 19-20), του 160-170 μ.Χ., και στον μύθο Λούκιος ἡ όνος του ψευδο-Λουκιανού, του 8^{ου} μισού του 2ου αι. μ.Χ. (Bruneau 1965), εφόσον απεικονίζεται όνος ή ημίονος. Σπν περίπτωση της απεικόνισης αλόγου (πράγμα που στο συγκεκριμένο λυχνάρι δεν είναι απόλυτα σαφές), ο Bailey (1988, 65) πιστεύει ότι πρόκειται για το επεισόδιο του αλόγου με την Σεμίραμι (Πλίνιος, *Naturalis Historia*, VIII, 42).

Η εικονογραφία του δίσκου ακολουθεί, με μικρές παραλλαγές, τον σπανιότερο τύπο Α (Bruneau, 1965, 351), κατά τον οποίο η γυμνή γυναικά σκυψμένη σπρίζεται στην κλίνη με τα χέρια, ενώ πίσω της, το ζώο, με στερεωμένα τα δυο πόδια στη μέση της, επιδίδεται στην ερωτική πράξη.

Το λυχνάρι, κυπριακής παραγωγής – και συγκεκριμένα του εργαστηρίου του Μάρκου (για άλλα προϊόντα του ίδιου κατασκευαστή

στην Εθνική Βιβλιοθήκη του Παρισιού, στην Κύπρο και στο Ερμιτάζ Βλ. Hellmann 1985, 41, αρ. 39) – είναι ενδεικτικό της δημοφιλίας και της επιβίωσης του θέματος στα πρώτα χριστιανικά χρόνια, αποτελώντας ίσως ένα από τα τελευταία χρονολογικά δείγματα του είδους από την Κύπρο μαζί με τα λυχνάρια με παραλλαγή του ίδιου θέματος του ΣΦΥΡΙΔΩΝΟΣ στο Βρετανικό Μουσείο (Bailey 1988, 315, Q2578, Q2579, πίν. 70) και στο Κυπριακό Μουσείο της Λευκωσίας (Oziol 1977, 230, αρ. 674, πίν. 38).

Αγγελική Κατσιώπη